

Nye medlemmer i likepersonutvalget

Vår styrke er at vi alle tre brenner for likepersontjenesten. At vi virkelig tror på at den gjør en forskjell både for de som bruker den, de som er likepersoner og for samfunnet ellers.

TEKST OG FOTO: Gunn Kvalsvik

De nye medlemmene i utvalget er samstemte og enige i hva som motiverer dem og hva de ser på som grunnlaget for tjenesten.

Utgangspunktene og erfaringene er likevel forskjellige. Mens Hilde Valberg i sin tid var med på å etablere likeperson som en integrert del av forbundets arbeid, har de to andre, Eva Marie Larsen og Eli Eiklid, erfaring som likepersoner. Sistnevnte har også brukt likepersoner i egen prosess.

–Jeg har holdt fast i likepersonarbeidet i mange år, og har nok et eierskap siden jeg også var med på å starte opp tjenesten. Gjennom flere år har jeg også vært likeperson, og dermed har jeg sett hva det gjør med folk å bli møtt av en likeperson, sier Valberg.

IGANGSETTER OG DRIFTER

LEVE MED får tilmålt 10 minutter sammen med det nye likepersonutvalget. Det skjer under deres første formelle møte. De nærmeste to årene er det disse tre som skal bestemme hvor prioriteringene skal ligge. Stemningen er god, latteren sitter løst, og ja, de sier de er klare for å gjøre et stykke arbeid.

–Jeg ble medlem etter å ha fått god hjelp

FRA VENTSTRE: Eli Eiklid (styret), Hilde Valberg og Eva Marie Larsen.

av Personskadeforbundets Per Oretorp etter en bilulykke i 2012. Jeg ble først kjent med likepersontjenesten etter at jeg ble valgt inn som styremedlem i Midt- og Nord-Hedmark lokallag i 2013. Jeg erfarte der at likepersoner er gode å snakke med underveis i erstatningsprosessen. Jeg har også kjennskap med erfaringsutveksling fra tidligere og vet at det funker. Det har vært min motivasjon for å takke ja til et slikt verv, sier Eva Marie Larsen.

–Jeg har både brukt likepersoner, og er likeperson. Også gjennom andre organisasjoner. For meg har tjenesten vært gull og finner nesten ikke ord når jeg skal si hvor takknemlig jeg er, sier Eli Eiklid.

De tre er skjønt enig om at det viktigste fokuset fremover er å vurdere konkrete grep som kan gjøre likepersonarbeidet

bedre kjent. De tror blant annet at de må jobbe med hvordan tilbudet kommuniseres, rett og slett gjøre budskapet tydeligere.

Eli Eiklid, som til daglig jobber i helsetjenesten, mener en vei inn er å gjøre tilbudet bedre kjent i helsevesenet. Der har vi gode ambassadører, og hvis de kjenner tjenesten, vil budskapet nå direkte til målgruppen.

–Jeg tror at vi først og fremst må tenke lokalt; altså at lagene har en sentral rolle i å spre tilbudet. De må rett og slett hjelpe til med å gjøre likepersontjenesten kjent, fastslår Eiklid.

For Eva Marie Larsen er egne erfaringer en viktig motivasjon.

– Jeg baserer meg først og fremst på egne erfaringer når jeg brenner for å få

tilbudet ut til langt flere. Det å selv ha opplevd at det fungerer, motiverer meg mest, sier Eva Marie Larsen.

EN TJENESTE MED POTENSIAL

De er alle enige i at behovet er tydelig, og at likepersonstjenesten representerer et viktig supplement til pårørende og helsevesenet. Et likeverdige møte med en som har opplevd noe lignende.

- Å møte noen med samme erfaring og

som har kommet videre handler om å vise veg og å se lyset i den andre enden av tunnelen, men det er også et verdighetsprosjekt, understreker Hilde Valberg.

I stedet for å tenke problemer og utfordringer, tenker de tre å fokusere på det fantastiske med tilbudet.

- Medlemmer må få likepersonstjenesten «under huden»; snakke frem tjenesten.

På samme måte som vi kommuniserer at

Personskadeforbundet LTN er gode på å finne gode advokater, må vi formidle og være stolte av at vi bistår med å finne noen som skadelidte kan snakke med, sier Eva Marie Larsen.

De to andre nikker anerkjennende.

- Vi må lære oss å være stolte av likepersonstilbudet, nevne det i samme åndedrag som andre deler av forbundet, avslutter Eli Eiklid.